

REVOLUČNÁ LÁSKA II - "Láska na nepohodlných miestach, k nepohodlným ľuďom"

V Božom pláne nič lacné nestojí zato.

Kráľ Dávid povedal Bohu, že mu nedá to, čo ho nič nestojí: *"Neobetujem predsa Pánovi, svojmu Bohu, celopaly zadarmo!"* Potom Dávid kúpil humno a voly za päťdesiat šeklov striebra." (2 Sam 24,24)

Skutočné dávanie nie je dávaním, pokým to nepociťujem. Boh nám dal svojho Syna.

Nepohodlie kvôli pohodliu iného

Mnohí spievajú o svojej láske k Ježišovi a to je pekné, no musíme tiež pamätať na to, že hoci spievanie je super, nestojí nás to takmer nič. Skutočná láska si vyžaduje obeť. Jozef zachránil celý národ od vyhynutia hladom, no stalo sa tak až potom, čo ho Boh násilným spôsobom vytrhol z jeho pohodlného domova, v ktorom bol otcovým miláčikom a postavil ho na mnoho rokov na nepohodlné miesto.

Nepremeškaj svoj zmysel života len preto, že nechcete, aby Boh narušil vaše plány.

Vzdaj sa svojho pohodlia, aby si uľahčil život inému. Ak sa rozhodnete, že nepohodlie vám nebude vadiť, tak *Boh si vás nebude môcť použiť. Budete môcť priniesť zmenu do tohto sveta.

Máme Božie srdce citlivé na potreby iných? Ak nie, treba oň prosiť: *"Vtedy im dám jednotné srdce a jednotného ducha vložím do ich vnútra. Odstránim z ich tela srdce kamenné a dám im srdce z mäsa."* Ez 11,19

Ako nás vidia neveriaci?

Ak naši susedia vedia, že každú nedeľu chodíme do kostola, určite pozorujú aj naše správanie. Často na adresu veriacich hovoria: "Nie sú vôbec lepší ako ja, opíjajú sa, nadávajú, hovoria sprosté vtipy a majú zlé nálady - sú to proste pokrytci. Budú nás neustále kritizovať, pozorovať a hľadať chyby. Napriek tomu by sme sa mali snažiť, robiť, čo je v našich silách, aby sme im nedali príčinu k odsudzovaniu.

Nie všetci ľudia, čo sedia v nedeľu v kostole sú skutoční kresťania - z Božieho pohľadu. Dodržiavanie pravidiel, doktrín a nariadení nerobí z človeka skutočného veriaceho v Ježiša Krista. Keď prijímame Ježiša Krista za svojho spasiteľa, prijímame tým aj Božie srdce a jeho Ducha a tak sa musíme naučiť zaujímať o to, o čo sa zaujíma Boh - a On sa zaujíma pomôcť utrápeným ľuďom.

V Cirkvi nastala klesajúca návštevnosť bohoslužieb. Dôvod tohto poklesu spočíva do veľkej miery v tom, že spoločenstvá a farnosti sa stali náboženskými centrami, v ktorých nie je nijaký skutočný život.

Prvotná cirkev rástla rýchlo a mala výbornú povest', pretože mala veľa ľudí, ktorí sa navzájom veľmi milovali. Svet naozaj potrebuje lásku a nie náboženstvo. Potrebujeme Boha a Boh je láska.

Život vo svetle

Prorok Izaiáš vyhlásil, že ak sa budeme os svoj chlieb deliť s hladnými a dovedieme chudobných bezdomovcov k nám domov, prikryjeme nahých a prestaneme sa skrývať pred potrebami ľudí okolo nás, zažiarí naše svetlo. (pozri Iz 58,7-8)

"Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči. Vtedy budeš volať a Pán odpovie, budeš kričať a riekne: "Hľa, tu som!" verš 8-9

Spievame piesne, kde sa hovorí ako je boh blízko, ale pozrime sa, čo hovorí Pán, ako sa to celé stane:

"9 Vtedy budeš volať a Pán odpovie, budeš kričať a riekne: "Hľa, tu som!" Keď odstrániš sprostred seba jarmo, kývanie prstami a reči zločinné 10 a ponúkneš hladnému svoj súciti, ubitú dušu nasýtiš: vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja temnosť bude ako poludnie. 11 A Pán ti dá neprestajný spočinok, jasnosťou naplní tvoju dušu a tvoje kosti upevní; budeš ako polievaná záhrada a ako prameň vôd, ktorého vody nesklamú." - to všetko sa nám dostane, keď sa prestaneme snažiť urobiť dojem na Boha našimi pokusmi o nejakú "duchovnosť" a vytváraním dobrých bohoslužieb, ktoré robia dojem na ľudí okolo nás. To všetko sa nám dostane, ak nákrmíme niekoho kto je hladný, ak dáme šaty chudobným, ak obránime

bezmocných, ak sa postavíme na stranu slabých. Možno je ťažké pozrieť sa von a pokúsiť sa dovoliť, aby sa naša láska točila okolo iných. Život je ľahší, keď je celý len o nás.

Vykročiť zo svojej zóny pohodlia

Vykročiť zo svojej zóny pohodlia, aby sme zabezpečili pohodlie niekomu inému, to je jeden zo spôsobov, ktorým môžeme ľuďom preukazovať Božiu lásku. Veľa kresťanov sa s obľubou modlí za prebudenie, dokonca dokážu počas svojich modlitieb plakať za všetky "tie stratené duše na svete." no realita je taká, že niektorí z tých istých ľudí by odišli ak by do ich spoločenstva naozaj to prebudenie prišlo, pretože by to úplne narušilo ich normálny životný štýl a to by sa im nepáčilo.

Všetci máme ľudí, ktorých považujeme za svojich najlepších priateľov a na tom nie je nič zlé. Dokonca aj Ježiš mal troch z dvanástich učeníkov, s ktorými strávil viac času, ako s tými ostatnými. No nikdy nikoho neodbil, ani nikdy nedal nikomu pocítiť, že by bol menej hodnotný, ako ktokoľvek iný.

Vysoko-nároční kresťania

Sú jedným z najlepšie utajených diablových tajomstiev. Patria k nim tí najmilší ľudia, ktorých kedy stretnete a práve v tom je ten problém. Nikto z tých ľudí nebol nešťastný, ani nemal "zlé srdce" alebo nesprávne postoje.

Dovnútra zameraný náboženský klub pohodlných kresťanov, ktorí v spoločenstve nedokážu stráviť predstavu, že by naše krásne spoločenstvo malo byť "zasvinené" prílevom špinavých hriešnikov.

Sme poslaní aj ku iným.

"Keď sa rozodnilo, vyšiel von a utiahol sa na pusté miesto. Ale zástupy ho hľadali. Prišli až k nemu a zdržiavali ho, aby od nich neodchádzal. On im však povedal: "Aj iným mestám musím zvestovať Božie kráľovstvo, lebo na to som poslaný." Lk 4,42-43

- Ide o tých iných! Celé generácie sa cirkev podobne ako ľudia v Kafarnaume, snaží udržať si Ježiša pre seba a celé generácie sa Ježiš snaží opustiť pohodlné kresťanstvo a pokračovať v zasahovaní iných.

Sme požehnaní preto, aby sme boli požehnaním, sme zachránení preto, aby sme hľadali a zachraňovali iných. sme uzdravení preto, aby sme prinášali uzdravenie, bolo nám odpustené, aby sme odpúšťali, sme milovaní preto, aby sme sa podieľali na Božej revolučnej láske! Nie je to o mne, o nás, vždy išlo o iných. Apoštol Pavol povedal, že dokonca aj potešenie ktorým nás Boh potešuje, nepatrí iba nám samým:

"Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy! On nás potešuje v každom našom súžení, aby sme mohli aj my potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, tou útechou, ktorou Boh potešuje nás. Lebo ako sa v nás rozmnožujú Kristove utrpenia, tak sa skrze Krista rozhojňuje aj naša útecha." 2 Kor 1,3-5

Prirodzené prostredie cirkvi a spoločenstva

Ak vyberiete rybu z vody, zomrie. Vyberte rastlinku zo zeme a tiež zomrie. Vyberte cirkev a kresťanské spoločenstvo zo sveta a tiež zomrie. Naším prirodzeným prostredím je nepriateľské prostredie. V Biblii sme opísaní ako "soľ v hnieždom svete, svetlo v temnotách, ovce medzi vlkami, cudzinci a votrelci, ktorí sú mimo svojej domovskej krajiny. Boli sme stvorení, aby sme prosperovali uprostred nepriateľského prostredia.

Spracoval : Martin Sobota, Spoločenstvo Nové Mesto

Použitá literatúra: Joyce Meyer – Revolúcia lásky – Vydavateľstvo FaithWords, 2009